

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie z powództwa R. M.

przeciwko M. M.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 14 kwietnia 2026 r.,

na skutek skargi R. M. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez
nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Rejonowym Gdańsk-
Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. V RC 39/26,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według
właściwości Sądowi Okręgowemu w Gdańsku.**

UZASADNIENIE

Pismem z 10 lutego 2026 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) R. M.
(dalej: „skarżący”), reprezentowany przez pełnomocnika prawno-księgowego I. N.,
złożył wniosek stanowiący w części skargę na przewlekłość postępowania
sądowego toczącego się przed Sądem Rejonowym Gdańsk-Południe w Gdańsku w
sprawie o sygn. V RC 39/26.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy, ponieważ właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Okręgowy w Gdańsku.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), jeżeli przedmiotem oceny jest przewlekłość postępowania przed sądem rejonowym, to zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie.

Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 12 listopada 2024 r., I NSP 256/23; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24; z 14 stycznia 2025 r., I NSP 426/24; z 16 stycznia 2025 r., I NSP 442/24; z 11 marca 2025 r., I NSP 293/25; z 15 kwietnia 2025 r., I NSP 6/25; z 21 maja 2025 r., I NSP 144/25; z 11 czerwca 2025 r., I NSP 173/25, z 18 września 2025 r., I NSP 289/25).

Sąd Najwyższy po przeprowadzeniu analizy treści skargi doszedł do wniosku, że skarżący kwestionuje całość trwania postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym Gdańsk-Południe w Gdańsku w sprawie V RC 39/26.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Okręgowemu w Gdańsku na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., stosowanym odpowiednio na mocy art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., który stosuje się do niniejszego postępowania na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

Marek Dobrowolski

s.h.

[a.†]